

VĚSTNÍK

SPOLEČENSTVÍ KŘESŤANŮ V PRAZE 4 – LHOTCE

PŘIJMOUT HOSTY

29. prosince přijede do Prahy zhruba dvacet tisíc mladých lidí z celé Evropy, aby se zde zúčastnili poutě důvěry organizované bratry z ekumenického společenství ve francouzském Taizé. Toto setkání mladých je prostou výzvou k modlitbě, solidaritě, otevřenosti a životu podle Kristova evangelia.

Křesťanské ekumenické společenství v burgundské vesnici Taizé ve Francii bylo založeno v roce 1940 bratrem Rogerem Schützem jako odpověď na utrpení a beznaděj druhé světové války. Dnes čítá kolem 100 bratrů – katolíků i různých protestantských vyznání – z více než 25 různých národů.

Poté, co Tomáš Halík obdržel letos prestižní Templetonovu cenu, udělovanou za mimořádný přínos na poli duchovního rozměru života, neškodí připomenout, že jejími prvními nositeli byli v roce 1973 Matka Tereza a v roce 1974 bratr Roger, zakladatel společenství Taizé.

Sám jsem se dvakrát zúčastnil mezinárodního setkání mladých, pořádaného bratry z Taizé. Při setkání na jaře 1989 v maďarské Pécsi jsme byli ubytováni v jedné z místních rodin. Mám velmi hezkou vzpomínku na požehná-

ní, které jsem tehdy dostal od bratra Rogera. Je zvláštní, když se nad vámi modlí světec.

Na přelomu roku 1990/1991 jsme pak spolu s přáteli prožívali radost ze setkání v Praze, kdy se desítky tisíc mladých křesťanů potkaly v náhle svobodném Československu.

Nyní jsme zváni, abychom znovu otevřeli dveře poutníkům.

Vím, že se říká „Host do domu, Bůh do domu“, ale také „Host do domu, hůl do ruky“. Přijmout druhého není nikdy bez rizika a bez starostí. Ježíš posílal své učedníky po dvou, aby nesli lidem poselství pokoje a Boží blízkosti. Říkal jim, aby zůstali v rodinách, které je přijmou.

Víckrát v životě jsem bydlel u lidí, kteří mě bez peněz přijali k sobě do rodiny. Vždy to byly požehnané okamžiky. V jedné takové rodině v centru Prahy jsem bydlel devět měsíců předtím, než jsem se rozhodl stát knězem. Dodnes mě s touto rodinou pojí hluboké přátelství.

Přeji takové krásné zážitky i vám, kdo přijmete hosty k sobě do rodin.

P. Petr Šleich

Z PASTORAČNÍ RADY FARNOSTI

Sešli jsme se 5. listopadu. Při reflexi uplynulého měsíce jsme pozitivně zhodnotili premiéru setkání všech společenství mládeže Lhotka Youth.

Členy rady zaujala nabídka manželů Horákových na možnost uspořádat pro zájemce krátký kurz správného čtení v kostele.

Zdárně probíhá příprava evropského setkání Taizé v Praze. Je ale potřeba dále povzbuzovat farníky k ochotě ubytovat mladé.

Stále trvá díky novým a novým požadavkům úřadu řízení o vydání územního rozhodnutí na stavbu a rekonstrukci. Přesto jsme již založili transparentní účet u Fio banky. Bude-

me vás o něm více informovat až po získání územního rozhodnutí.

3. listopadu jsem se opět po roce sešel s členy Rady občanského sdružení CMŠ Studánka a s paní ředitelkou a zhodnotili jsme uplynulý rok spolupráce.

Dalším bodem programu byl dopis sousedům, ve kterém je chceme pozvat mezi nás. Tentokrát jsme řešili už jeho definitivní podobu.

Na závěr jsme se zabývali programem adventu a Vánoc.

O zimní chaloupce najdete více informací v rubrice Plánujeme.

P. Jiří Korda

VÁNOČNÍ POŘAD BOHOSLUŽEB

středa 24. 12. Štědrý večer

15.00 Mše svatá upravená pro děti
17.00 Mše svatá – Česká mše vánoční
J. J. Ryby
24.00 Mše svatá – doprovází skupina „Jiříkovo vidění“
00.45 Přátelské setkání pro nespavce

čtvrtek 25. 12. Narození Páně

8.00 Mše svatá
10.00 Mše svatá – chrámový sbor
18.30 Mše svatá

pátek 26. 12. Sv. Štěpána

8.00 Mše svatá
10.00 Mše svatá

sobota 27. 12. Sv. Jana Evangelisty

17.00 Mše svatá

neděle 28. 12. Svátek Svaté rodiny

8.00, 10.00, 18.30 Mše svaté, každá s obnovou manželských slibů

pondělí 29. 12.

8.00 Mše svatá
Příjem poutníků na setkání Taizé

úterý 30. 12.

8.30 Modlitba Taizé
18.30 Mše svatá

středa 31. 12.

8.30 Modlitba Taizé
17.00 Mše svatá na poděkování za uplynulý občanský rok
23.00–24.00 Modlitba za mír s účastníky setkání Taizé

čtvrtek 1. 1. Slavnost Matky Boží Panny Marie, Nový rok

00.00–2.00 Festival národů
8.00, 10.00, 18.30 Mše svatá
Dále bohoslužby v obvyklém pořádku.

pátek 2. 1.

8.30 Modlitba Taizé, závěr evropského setkání

neděle 4. 1. Slavnost Zjevení Páně

8.00, 10.00, 18.30 Mše svatá s žehnutím vody, kadidla a křídly

Možnost návštěvy betlémů**středa 24. 12.**

od 13.00 do 17.00 a od 23.30 do 24.00

čtvrtek 25. 12.

od 13.00 do 18.30

pátek 26. 12.

od 13.00 do 16.00

sobota 27. 12.

od 13.00 do 17.00

neděle 28. 12.

od 13.00 do 18.30

pondělí 29. 12.

od 13.00 do 16.00

úterý 30. 12.

od 13.00 do 17.00

středa 31. 12.

od 13.00 do 17.00

čtvrtek 1. 1.

od 13.00 do 18.30

Ostatní dny vždy hodinu přede mší svatou do začátku bohoslužby.

Svátost smíření před Vánoci**pátek 19. 12.**

19.15 až 21.00 dva kněží

sobota 20. 12.

7.45 až 10.00 dva kněží

neděle 21. 12.

před každou mší svatou

pondělí 22. 12.

přede mší svatou v 8.00

úterý 23. 12.

9.00 až 11.00 zvláště pro rodiče na mateřské a děti
17.00 až 19.30

Upozornění: před obřady 24. 12. se zpovídat nebude.

ADVENTNÍ ODPOLEDNE V LORETĚ

Adventní farní odpoledne se pomalu stávají tradicí. Po dobrodružné prohlídce chrámu sv. Mikuláše na Malé Straně a odpoledni s prohlídkou chrámu sv. Petra a Pavla na Vyšehradě se tentokrát pod vedením Petra Křížka a P. Petra Šleicha vydáme 14. 12. do Lorety.

Sejdeme se v 15.30 před vchodem a nejprve si představíme Loretu s jejím duchovním poselstvím. Následně budeme slavit bohoslužbu slova v chrámu Narození Páně. Poté se zahřejeme u horkého čaje a cukroví v refektáři bratrů kapucínů.

*(jš)***KRÁTCE**

- **Svátost křtu** přijali Gabriel Maria Grič a Matouš Maria Grič.
- **Rozloučili jsme** se s paní Marií Kapounovou.
- **Prodej vánočních pohlednic**, knih a kalendářů u nás v kostele již tradičně začne o první neděli adventní.

- **Rorátní mše** svatá se bude konat každou adventní sobotu v 7.00, mše svatá v 17.00 zůstává.
- Od 10. do 19. prosince budou v našem kostele opět probíhat katecheze pro školy, prosíme o modlitbu.
- **Pastorační rada** farnosti se sejde 3. prosince a 7. ledna ve 20.00 hodin.

BETLÉMSKÉ SVĚTLO MÍRU

V předvánočním čase putuje napříč Evropou symbol pokoje – světlo slavnostně zažehnuté v Betlémské bazilice Narození. Jeho letecké převezení přímo z Betléma každoročně zabezpečují rakouští skauti. Ve Vídni převezmou světélko již tradičně skauti z Brna a do naší farnosti ho přinesou skautky z oddílu Dobromysl – letos už posedmé.

Akci Betlémské světlo iniciovala v roce 1986 hrstka nadšených pracovníků rozhlasu a televize v Linci ve prospěch nadace Světlo ve tmě, která pomáhá nevidomým a slabozrakým. Rakouské aerolinie tehdy nabídky zdarma let do Betléma. Přesto bylo potřeba překonat mnoho překážek. Například zkonstruovat speciální kontejner s přívodem kyslíku, protože na palubě letadla není dovoleno přepravovat otevřený oheň. Museli také prorazit systém bezpečnostních opatření letišť, která v zásilce hledala rafinovanou podobu nálože...

Na Štědrý den se pak Betlémské světlo rozjelo v kabinách strojuvůdců po celém Rakousku. „Svaté světýlko“ mělo úspěch. O dva roky později už jeho zapálení v Betlémě vysílala rakouská televize přes satelit do celého světa a jeho distribuci se věnovali skauti. V revolučním roce 1989 se okruh rozšířil do sousedních zemí. A tak se světlo z Betléma dostalo až před sochu sv. Václava v Praze a plálo na hrobě zakladatele českého skautingu A. B. Svojsíka na Slavíně.

V naší zemi se rozvozu Betlémského světla ujali skauti z brněnského střediska „Řehoře

Mendla“. Na rozdíl od Rakouska, v naší republice pořádání charitativních akcí nebylo ještě zvykem. Nedalo se spolehnout na to, že ČSD budou rozvoz Betlémského světla podporovat. Proto celou hru postavili na skautských principech a idejích, pomocí kterých chtěli připomenout i význam Vánoc jako duchovních svátků klidu a míru, nikoliv honby za materiálními požitky. Také skauti museli vyřešit spoustu technických problémů: v čem světlo převážet; jak to zařídit, aby je z vlaku nevyhodili hned v Brně; kterými vlaky a kam jet; na koho se obrátit, aby kurýry alespoň někde na stanicích někdo čekal... Dnes je akce Betlémské světlo již milou skautskou tradicí a na stránkách www.betlemskesvetlo.cz najdeme nejen seznam

vlaků, kterými bude světlo rozváženo, ale i přehled o akcích, kde se bude rozdávat a mnoho dalších zajímavostí a ohlasů z jednotlivých ročníků. Ekumenická bohoslužba při příležitosti převzetí Bet-

lémského světla ve Vídni se letos uskuteční v sobotu 13. prosince ve 14 hodin v největším vídeňském evangelickém kostele na Lutherově náměstí. Zde jej také převezmou brněnští skauti a dopraví do České republiky. V sobotu 20. prosince pak bude Betlémské světlo rozváženo vlaky po naší vlasti. Letos bude skauty provázet myšlenka ze 14.

kapitoly listu Římanům (17–19) „Sdílení štěstí vám přinese pokoj“

U nás v kostele budou skautky Betlémské světlo rozdávat na Štědrý den před a po obou odpoledních bohoslužbách. Přijít si pro něj ale můžete i dřív, v kostele bude hořet už od neděle 21. prosince.

Jana Šilhavá

ADVENTNÍ DEN S DOBROMYSLEM

Skautky z Dobromyslu zvou všechny děti na adventní vyrábění **v sobotu 6. prosince od 10.00 do 15.00 h.** do kostela na Lhotce. Lze přijít později

i odejít dřív. Bude zajištěno malé občerstvení (buchty a čaj). Přijďte si něco pěkného vytvořit, podívat se na pohádku... Příspěvek na materiál 40 Kč.

JAPONSKÉ VÁNOCE

V neděli **21. prosince v 16.30** srdečně zveme na koncert sopranistky Nao Higano, která zpívá slovensky, ale zazpívá i české písně s klavírním doprovodem Zuzany Buščákové. Uslyšíme výběr z písní Kósaku Yamada (1886–1965), výběr z moravské lidové poezie zhudebněné Leošem Janáčkem (1854–1928), dále písně Juraje Hatríka a Ilji Zelenky, výběr z písní Mikuláše Schneidera-Trnavského (1881–1958) a české, slovenské a japonské koledy.

Japonská sopranistka Nao Higano pochází z města Chiby. Studovala operní a koncertní zpěv na Univerzitě v Seitoku v Chibe a na VŠMU v Bratislavě, kde dokončila doktorand-

ské studium. S úspěchem se představila na mezinárodních hudebních festivalech, nahrává pro rozhlas, pro TV a pro hudební vydavatelství. V posledních letech získává rozhled i jako výtvarnice. Od roku 2008 je členkou spolku výtvarníků v Kroměříži (www.naohiamo.com, www.facebook.com)

Slovenská klavíristka Zuzana Biščáková se narodila v Turčianských Teplicích. Studovala hru na klavír na konzervatoři v Žilině

a u Mgr. Ľudmily Fraňové na Vysoké škole múzických umění v Bratislavě. Postgraduální studium ukončila v Paříži v roce 2005.

Věra Fexová

Foto: www.naohigano.com

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2015

Jistot v životě máme několik. Počínaje těmi sociálními, přes platby daní až po samotný konec našeho pozemského putování. K jedné z jistot v naší farnosti už tradičně patří i spoluúčast na národní Tříkrálové sbírce pořádané Charitou ČR.

Sbírka proběhne od neděle 4. do neděle 11. ledna 2015. V naší farnosti znovu vyrazíme koledovat na různá frekventovaná místa v okolí a v kostele se s koledníky potkáte během víkendových mší svatých. Také bude možné přispět do kasičky, která bude po celou dobu konání sbírky trvale umístěná v kostele. I tentokrát se pokusíme dojednat povolení ke koledování uvnitř obchodního centra Novodvorská Plaza.

Rádi bychom navázali na úspěšnou sérii z minulých let, kdy jsme postupně vykoledovali

77.496 Kč, 78.534 Kč a letos jsme se dokonce dostali přes magickou osmdesátku s částkou 83.047 Kč. Pravidelně se pohybujeme na čelních místech mezi pražskými farnostmi. Abychom na tyto úspěchy dokázali zdárně navázat, potřebujeme s koledováním pomoci. Po-

třeba jsou jak vedoucí skupinek (osoby starší 15 let s platným občanským průkazem), tak samotní koledníci. Koledovat nemusí pouze děti, i když rozhodně mají větší kouzlo. Vítáni jsou rovněž hudebně nadaní králové, kteří mohou koledování podpořit hrou na nějaký hudební nástroj.

Prosím všechny zájemce o účast při koledování o přihlášení se na níže uvedených kontaktech nebo osobně v kostele u mne, P. Jiřího nebo sr. Bernardy (ideálně do 7. prosince). Všem budoucím účastníkům a dárcům dopředu děkuji za ochotu, otevřené srdce a štědrost a všechny prosím o modlitby za úspěšné zvládnutí celé sbírky.

Tomáš Hrouda, koordinátor sbírky,
kontakty: tel. 777 050 953;
mail: tomas@hroudovi.cz

Obrázek od „našeho“ indického chlapce Prabhu

PÍŠE NÁM PRABHU

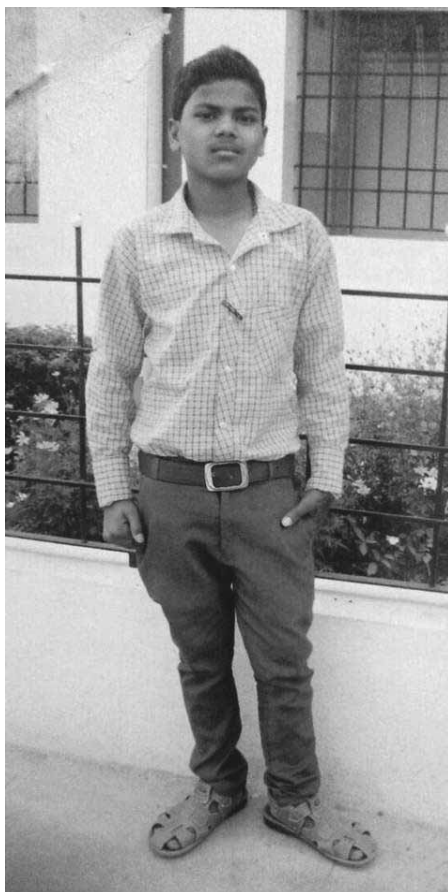
Připutoval k nám další dopis z Indie. Píše nám náš „adoptovaný“ chlapec Prabhu a opět nechyběl ani vlastnoručně namalovaný obrázek.

Nejdražší!

Těší mě, že vám píši svůj absolutně první dopis v angličtině, abych vás informoval o událostech, které se staly. Doufám, že z toho máte radost.

Léto bylo velmi horké a byl akutní nedostatek vody. U nás jsme čelili stavu velkého sucha. I řeka Bhadra byla suchá a neměli jsme dostatečnou zásobu vody k běžné denní potřebě. Je možné, že díky neúspěchu regulovaných cen zboží půjdou ceny zboží nahoru. Čekáme na příchod monsunu s množstvím vody.

Jsem velmi šťastný, že jsem tento rok v posledním ročníku střední školy. Zkoušky deváté třídy se konaly v březnu. Poté jsem postoupil do 10. třídy. Začala výuka a soustředím se na všechny hodiny. Letos mám zkoušku „board exams“, na které záleží, abych se dostal na univerzitu. Děku-

Patnáctiletý Prabhu studuje již v 10. ročníku

ji vám za veškerou podporu a za poskytnutí potřeb. Moji rodiče vám vyjadřují vděčnost.

Letošní rezidenční kemp se konal několik dní v dubnu. Byl jsem tam šťastný s přáteli a bavil se účastí na všech aktivitách. Bylo tam mnoho her a sportovních soutěží, večerních kulturních programů. Tentokrát jsme vedli mnoho užitečných diskuzí o svých plánech do budoucnosti, co bychom chtěli studovat po 10. ročníku. O svých ambicích, jak se dostat na vysokou školu a jak se připravit na pohovory.

Zajímalo by mne, jak jste strávili léto a prázdniny, zda jste cestovali a jak jste užívali čas. Prosím, napište několik řádků, těším se na to. Končím s tímto dopisem.

Váš syn Prabhu

Farnost opět podpoří školáka Prabhu částkou 4900 korun. Větší částky můžete přinést do sakristie. Případně je doplníme z peněz v kasičce černouška u betlému, která je každoročně určena na misijní účely.

DARY PRO FARNOST

Jako každoročně upozorňujeme na možnost posílat svůj měsíční příspěvek do sbírky a nebo jednorázový dar farnosti přímo na účet číslo: **74 326 329 / 0800**. Ve zprávě pro příjemce uveďte účel daru buď „pro potřeby farnosti“ nebo „fond investic – Kominice“. Potvrzení o přijetí daru pro odečet z daní je samozřejmostí. **(jš)**

MODRÝ FARNÍ PLES 2015

Milí farníci, dovolujeme si připomenout náš nadcházející farní ples, jehož termín byl letos stanoven na pátek **6. února 2015**. Rezervujte si tedy tento termín všichni, kdo se rádi pobavíte ve společnosti přátel tancem či jen příjemným posezením. Bude to již náš 16. farní ples. Můžete se těšit na osvědčené stálíce programu, jako tombola s oblíbenými obloženými mísami, předtančení, nový společný tanec či půlnoční překvapení. První kroky organizace plesu jsou již v plném proudu. Ples bude opět „barevný“ a jistě si mnozí dobře pamatují, že minulý rok byla vylosována barva modrá. Milé dámy, ladte tedy již večerní róby, šperky, či líčení do modra. Pánové, vybírejte modré motýlky, kravaty nebo košile, případně po domluvě s Ježíškem udělejte svým drahým polovičkám nějakou modrou radost. Již nyní se na vás těšíme v modrém na plese.

Vstupné zůstává od loňského roku nezměněno. Základní plné vstupné a snížené vstupné pro studenty a důchodce bude za 250 / 150 Kč, před plesem na místě za 300 / 200 Kč. Stejně jako v minulém roce si bude možné koupit také **sponzorskou vstupenku** v ceně 500 Kč. Jejím zakoupením mohou movitější farníci podpořit ples mír-

ně nad rámec základního vstupného. Doufáme, že se nám díky tomu opět podaří zachovat úroveň plesu, na jakou jsme z minulých let zvyklí, a že ples přitom neskončí se zápornou bilancí. Sponzorské vstupné bude ovšem opět plně dobrovolné. Symbolickou odměnou za každou sponzorskou vstupenku bude pět lístků do tomboly zdarma, jistě šťastných (i když první cenu jako minulý rok garantovat nemůžeme). Vstupenky budou k dispozici před Vánoci v rámci adventního prodeje duchovní literatury. Po Novém roce před blížícím se plesem vždy po mši svaté v sále sv. Václava či v sakristii u patera Jiřího.

Ohledně tomboly předpokládáme, že se nám s vaší pomocí opět podaří shromáždit zajímavé ceny, které udělají výhercům skutečnou radost. Věcné dary do tomboly bude možné nabídnout po Novém roce. Pokud byste však již nyní věděli o sponzorovi ochotném věnovat do tomboly významnější cenu, budeme moc rádi za zaslání informace či za vaši osobní iniciativu. Další podrobnosti upřesníme s blížícím se plesem.

Petr a Lenka Pollákoví
775 314 605, 775 314 612
pollak@fel.cvut.cz
lenka.pollakova@gmail.com

*Modrý Mauritius, jedna z nejcennějších známek světa
(zdroj wikipedia.org)*

KDYŽ SE ŘEKNE TAIZÉ...

Ráda bych se s vámi podělila o své zážitky z Taizé setkání před dvanácti lety. Tehdy se konalo v Paříži a mně bylo asi osmnáct let.

Vypravila jsem se tam s farností od sv. Terezičky v Kobylisích, kam jsem patřila. Koordinace se ujal asi 25letý student psychologie Tonda Klecanda. Role to byla nesnadná, protože někteří účastníci do poslední chvíle nevěděli, zda pojedou. Na setkání jsme se připravovali návštěvami Taizé zpěvů v kostele při svíčkách.

Vlastní cesta do Paříže byla místy nepohodlná, jelo se přes noc a často jsme stavěli kvůli zájemcům o toaletu. Po příjezdu jsme vytvořili skupinky, ke mně a kamarádce se přidali dva kamarádi a byla nám přidělena francouzská rodina – mladí manželé se dvěma dětmi. Rodina neuměla anglicky, takže jsme se domlouvali spíš pantomimicky. Nicméně jsme se u nich cítili dobře. Spali jsme na karimatkách ve spacácích. Každé ráno jsme s nimi posnídali a pak se vydali vstříc programu.

Metro v Paříži je jako bludiště. Přestupní stanice měla i pět možných větví a člověk se mohl snadno ztratit. Kdo chtěl nastoupit, musel vložit lístek do turniketu a až poté byl vpuštěn do přepravního prostoru. Abych se přiznala, dopolední a odpolední nabitý program jsme většinou vynechali, abychom si mohli prohlédnout město a načerpat jeho atmosféru. Památne bylo sestupování po schodech od baziliky Sacré Coeur, kde mě oslovil mladý černoch. Než jsem se vzpamatovala, upletl mi na ruku moc pěkný náramek

z barevných bavlnek, který mám dodnes schovaný. Věnovali jsme mu nějaké euro a on nám ještě jako přídavek dal polibek na tvář. Téměř nikdy jsme ale nevynechali večerní modlitbu, která se konala v ohromné hale. Všichni poutníci pokojně seděli na karimatkách,

všude byly nápisy SILENCIO (ticho), aby se člověk soustředil jen na to, co se právě koná. Dostali jsme texty písní. Líbila se nám

internacionalita – zpívaly se písně v polštině (*Wyslawiajcie Pana, tj.*

Chvalte Boha), latině (*Ubi caritas Deus ibi est – Kde je láska, tam přebývá Bůh*), angličtině (*Bless the Lord – Žehnej Bože*), španělštině (*De noche – Z noci*) a němčině (*Bleibet hier – Zůstaňte zde*). Byly to úžasné chvíle, lidé

všech národností společně zpívali písně s relativně jednoduchým nápěvem. Hořící svíčky dokreslovaly romantickou atmosféru. Po večerní modlitbě jsme se vydali zpět do našich domovů.

Možná si říkáte, jak se řešil oběd a večeře, když v rodinách jsme dostali „jen“ snídani. Jednoduše – každý z nás po příjezdu obdržel od organizátorů kartičky jako poukazy na příděl potravin. Kdo byl na celostátním setkání křesťanské mládeže, tak má aspoň vzdálenou představu, jak vypadá takové vydávání jídla pro ohromné množství osob. Jídlo se rozdávalo ve velkých halách, lidé stáli v dlouhých frontách, ale vše šlo kupodivu rychle. Pokud se dobře pamatuji, tak nejčas-

POZVÁNÍ

tější potravinou bylo ohřáté jídlo v konzervách. Konzumovali jsme ho ve stejných halách sedíce na karimatkách, zatímco venku byla teplota okolo nuly.

Nezapomenutelným okamžikem byla i oslava Silvestra, sešli jsme se s dalšími přáteli z farnosti a společně se vydali na procházku nočním městem. Najednou na nás z okna suterénního bytu v centru vykoukl černocho okolo 30 let, ať si s ním a jeho spolubydlícím připijeme a zatancujeme. Vyhodnotili jsme, že v naší skupině převažují muži a že tedy není důvod k obavám, a pozvání jsme přijali. Hip hop tance jsme si vychutnali. Okolo půlnoci jsme vybalili v metru českou vlajku a cestujícím zazpívali českou hymnu. Většina cestujících naše pěvecké výkony ohodnotila potleskem.

Následující den jsme byli pozváni na novoroční oběd, který se konal v širším rodinném kruhu. Hostitelé rozdělili společnost mezi několik stolů podle toho, kterým jazykem se u stolu konverzovalo – kamarádka si sedla k „německému“ stolu, já se zapojila do „anglického“ kruhu. A tomu, kdo ovládal pouze svůj rodný jazyk, ostatní ochotně překládali. Hlavně mě překvapilo, že děti vydržely klidně sedět po celou dobu trvání oběda, který trval tři hodiny! Cílem bylo setkání, jídlo pouze kontext. Druhého ledna jsme se loučili, hostitelské rodině jsme na památku věnovali velkoformátovou obrazovou knihu o Praze. Kolem poledne jsme opět nasedli do autobusu a s láskou vzpomínali na uplynulých pár dní.

Lenka Procházková

PŘÍPRAVY V NAŠÍ FARNOSTI

- V naší farnosti vznikl místní přípravný tým. Kontaktními osobami jsou **Helena Polláková** a **Terezie Šilhavá**.
- Potřebujeme **pomocníky na různé dílčí úkoly** před anebo během setkání. Na věku nezáleží. Znalost cizího jazyka není podmínkou. Pokud můžete, ozvěte se nám, a domluvíme se konkrétněji. Může se jednat např. o přípravu pohoštění, pomoc s úklidem, propagaci setkání. Na centrální úrovni se shánějí také řidiči a auta, zdravotníci, lidé, kteří mají kontakty v médiích.
- Stále hledáme ty, kdo by byli ochotni u sebe **na 4 noci (29. 12.–2. 1.) přijmout mladé účastníky setkání**. Sr-

dečně přijetí je důležitější než komfort. Jednomu poutníkovi stačí 2m² volného místa na zemi a jednoduchá snídaně. Přes celý den budou mít program.

- Mladé účastníky můžete **1. 1. pozvat na oběd** – i přes to, že nemáte možnost u sebe nikoho z nich ubytovat.
- Kontaktujte nás osobně nebo na **taize.lhotka@gmail.com**
- Více o setkání, programu, možnostech, jak se zapojit, najdete v brožurkách „Cesty důvěry“ (v tiskovinách), na nástěnkách v kostele, na webu naší farnosti v záložce *evropské setkání mladých* – taize nebo na stránkách **www.taizepraha.cz**

PŘÍBĚHY S TAIZÉ

Srdečně zveme 7. prosince od 16.30 na setkání nazvané Příběhy s Taizé. Můžete se těšit na krátký film a autentická svědectví pamětníků. Budete mít možnost setkat se s členy přípravného týmu evropského setkání. Těšíme se na Vás!

FARNÍ PŘÍRUČNÍK – PROSINEC 2014

PONDĚLÍ 1.12.	
8.00	Mše svatá
19.00	Biblické setkání
ÚTERÝ 2.12.	
9.00–11.00	Setkání maminek s dětmi
9.15	Mše svatá zvláště pro maminky s dětmi
18.30	Mše svatá
19.15	Příprava dospělých na křest
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru
STŘEDA 3.12. Sv. František Xaverský	
8.00	Mše svatá
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
9.10	Modlitby maminek z CMŠ Studánka
15.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
16.30–17.15	Výuky náboženství – Mikulášská besídka
17.30	Zpívání s dětmi
18.00	Koncert Úřadu práce ČR pro Prahu4
18.45–20.15	„Nejhustší lhotecký mládežnický spolčo“ (Prokop)
20.00	Zasedání PRF
ČTVRTEK 4.12.	
8.00	Mše svatá a po ní úklid kostela
9.30	Mše svatá v domově seniorů v Zárubově ulici
18.30	Mše svatá a modlitba chval
PÁTEK 5.12.	
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb
17.00	Společenství věřících s duševním onemocněním
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
SOBOTA 6.12. Sv. Mikuláš	
7.00	Rorátní mše svatá
10.00–15.00	Adventní den pro děti (skautky z Dobromyslu)
16.15	Mariánské večeřadlo
17.00	Mše svatá
17.40	Zásvětná modlitba MKH a výstav Nejsvětější svátosti
19.00	Adventní koncert: Jana Štěrbová, Jana Jasmína
NEDĚLE 7.12. 2. NEDĚLE ADVENTNÍ	
8.00 a 10.00	Mše svatá
16.30	Vzpomínkový večer: Příběhy s Taizé
18.30	Mše svatá
19.30	Společenství mládeže

PONDĚLÍ 8.12.		Slavnost P. Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu
8.00		Mše svatá
18.30		Mše svatá
20.00		Setkání mužů a otců

ÚTERÝ 9.12.		
9.00–11. 00		Setkání maminek s dětmi
18.30		Mše svatá
19.15		Příprava dospělých na křest
20.00–22.00		Zkouška chrámového sboru

STŘEDA 10.12.		
8.00		Mše svatá
9.00–12.00		Program pro školy
15.00		Mše svatá v Thomayerově nemocnici
16.30–17.15		Výuky náboženství, příprava na 1. sv. přijímání
18.45–20.15		Setkání mladších náctiletých (Terka)

ČTVRTEK 11.12.		
8.00		Mše svatá
9.00–12.00		Program pro školy
14.00		Koncert Prahy 4 pro seniory
15.00		Mše svatá v domově seniorů v Sulické ulici
18.45–20.15		Nejmladší společenství mládeže (Tomáš)
19.00		Adventní koncert: Jana Štěřbová, Jana Jasmína

PÁTEK 12.12.		Panna Maria Guadalupská
9.00–12.00		Program pro školy
15.00		Mše svatá
15.45		Modlitby proseb
17.00		Společenství věřících s duševním onemocněním
18.30		Mše svatá
19.15–21.00		Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 13.12.		Sv. Lucie
7.00		Rorátní mše svatá
17.00		Mše svatá
17.45		Pozvání (nejen) dříve narozených na čaj

NEDĚLE 14.12.		3. NEDĚLE ADVENTNÍ
8.00		Mše svatá
10.00		Mše svatá
15.30		Farní akademie: Návštěva Lorety
15.00		Program sdružení Dlouhá cesta
17.00		Předvánoční vzpomínkový koncert sdružení Dlouhá cesta
18.30		Mše svatá za zemřelé děti a jejich rodiče
19.30		Společenství mládeže

PONDĚLÍ 15.12.	
8.00	Mše svatá
9.00–12.00	Program pro školy
16.00–18.00	Koncert ZŠ Písnice
19.00	Biblické setkání

ÚTERÝ 16.12.	
9.00–11.00	Setkání maminek s dětmi
9.00–12.00	Program pro školy
18.30	Mše svatá
19.15	Příprava dospělých na křest
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru

STŘEDA 17.12.	
8.00	Mše svatá
9.10	Modlitby maminek z CMSŠ Studánka
9.00–12.00	Program pro školy
15.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
16.30–17.15	Výuka náboženství dětí, příprava na 1. sv. přijímání
17.30	Zpívání s dětmi
18.45–20.15	„Nejhustší lhotecký mládežnický spolčo“ (Prokop)

ČTVRTEK 18.12.	
8.00	Mše svatá
9.00–12.00	Program pro školy
18.45	Lhotka Youth

PÁTEK 19.12.	
9.00–12.00	Program pro školy
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb
17.00	Společenství věřících s duševním onemocněním
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární, zpovídají dva kněží

SOBOTA 20.12.	
7.00	Rorátní mše svatá
7.45–10.00	Svátost smíření – dva kněží
17.00	Mše svatá
19.00	Koncert Dulcia Carmina

NEDELE 21.12. 4. NEDELE ADVENTNÍ	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá
16.30	Koncert japonských umělkyň Japonské Vánoce
18.30	Mše svatá
19.30	Společenství mládeže

PONDĚLÍ 22.12.	
8.00	Mše svatá
20.00	Setkání mužů a otců
ÚTERÝ 23.12.	
9.00–11.00	Svátost smíření zvláště pro rodiče na mateřské a děti
17.00–19.30	Svátost smíření
18.30	Mše svatá
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru
STŘEDA 24.12. Štědrý den	
9.00	Mše sv. v domově seniorů v Zárubově ul.
15.00	Mše svatá upravená pro děti
17.00	Mše svatá – Česká mše vánoční J. J. Ryby
24.00	Mše svatá
00.45	Přátelské setkání pro nespavce
ČTVRTEK 25.12. SLAVNOST NAROZENÍ PÁNĚ	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá – doprovází chrámový sbor
18.30	Mše svatá
PÁTEK 26.12. Sv. Štěpána, prvomučedníka	
8.00 a 10.00	Mše svatá
SOBOTA 27.12. Sv. Jana Evangelisty	
17.00	Mše svatá
NEDĚLE 28.12. SVATÉ RODINY	
8.00, 10.00, 18.30	Mše svaté, všechny s obnovou manželských slibů
PONDĚLÍ 29.12.	
8.00	Mše svatá
celý den	Přijímání poutníků na setkání Taizé
ÚTERÝ 30.12.	
8.30	Modlitba Taizé
18.30	Mše svatá
PONDĚLÍ 31.12. Sv. Silvestra I., papeže	
8.30	Modlitba Taizé
17.00	Mše svatá na poděkování za uplynulý občanský rok
23.00–24.00	Modlitba za mír s účastníky setkání Taizé
ÚTERÝ 1. 1. 2015 SLAVNOST MATKY BOŽÍ PANNY MARIE	
00.00–2.00	Festival národů, poté přátelské posezení pro nespavce
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá s účastníky setkání Taizé
18.30	Mše svatá

*Všechny aktivity a společenství jsou otevřené. Změna programu vyhrazena.
V našem kostele jsou trvale k dispozici bezlepkové hostie. Stačí o ně požádat.*

FARNÍ AKADEMIE

Po letní přestávce jsme opět zahájili cyklus Farních akademií dne 19. října přednáškou naší farnice, paní Shiny Mariamm Klepetko na téma „Indie křesťanská i nekřesťanská. Pohled indické katoličky žijící v Čechách“.

Paní Klepetko, jak z názvu přednášky vyplývá, je Indka, provdaná za Čecha, který delší dobu pracoval v Indii jako odborník na stavbu ropovodů. V Čechách žijí již více než patnáct let; mají dvě děti – syna (nyní ve věku asi patnácti let) a dceru (asi o pět let mladší). Syna můžeme vídat jako ministranta v našem kostele. Obě děti hovoří perfektně česky – čeština maminky je trochu poznamenaná jejím původem. Narodila se v jižní Indii, ve státu Kerala, v katolické rodině – tam také manželé slavili svoji svatbu. Do Indie zajíždí rodina jen občas.

V úvodu své přednášky paní Klepetko stručně zrekapitulovala základní geografické údaje o Indii, oficiálním názvem Indická republika. Ta je sedmou největší a s více než miliardou obyvatel druhou nejlidnatější zemí na světě. Z politického hlediska jde o federaci, sestávající celkem z 29 států a sedmi svazových teritorií. Má demokratické, parlamentní zřízení (někdy je označována jako „největší demokracie světa“). Je členem Commonwealthu, má jaderné zbraně a disponuje vlastním kosmickým programem; její ekonomika vykazuje po Číně největší růst na světě. Je považována za regionální mocnost a jednu z potenciálních supervelmocí.

Historie Indie začíná hluboko v minulosti – první známky lidské kultury se datují do 3. tisíciletí před Kristem a od poloviny 2. tisíciletí před Kristem dochází k obydlování indoevropským obyvatelstvem. Od 5. století před Kris-

tem se zde šíří buddhismus, který je pak ve středověku vytlačen hinduismem. Od 16. století se od západu začíná prosazovat islám, který byl politicky reprezentován Munghalskou říší (významnou historickou památkou je monumentální pomník Tádž Mahal, který v Agře, ve státě Uttarpradéš, nechal vybudovat tehdejší vládce na památku své předčasně zemřelé milované manželky). Od roku 1498 začíná evropská kolonizace – hlavně Angličanů. Postupně se Indie stává kolonií Anglie – obyvatelstvo se tomu brání organizováním povstání, která jsou ale vždy potlačena. První polovina 20. století je charakterizována organizovaným bojem za nezávislost (významnou roli sehrál M. Gándhí), dále založením Indického národního kongresu, který nakonec dosahuje toho, že Angličané opouští Indii a v roce 1947 vzniká Indická republika a Pakistán, ze kterého se v r. 1971 oddělilo východní Bengálsko jako samostatný stát Bangladéš.

Obyvatelstvo je značně různorodé, mluví se zde asi 22 jazyky, ovšem úřední řečí je zpravidla angličtina, která je tak celostátním dorozumívacím jazykem. Je zastoupeno např. Ariei, Drávidy, Sikhy atd. Největší počet Indů, asi 940 miliónů, vyznává hinduismus, který vlastně není v evropském slova smyslu klasickým náboženstvím, spíše se jedná o indický tradiční filozofický a náboženský koncept a životní styl, stanovuje zásady způsobu života, uctívání posvátných zvířat, člení lidi do kast apod.

Druhým náboženstvím je islám – vyznává jej asi 150 mil. obyvatel. V severní části Indie je nejvíce zastoupen buddhismus a dále sikhismus (ten vyznávají Sikhové a je pátým největším náboženstvím světa – zajímavé je, že se jedná o monoteistické náboženství. Uctívají pouze jednoho boha.)

Křesťanství podle tradice přinesl do Indie v roce 52 sv. Tomáš, který byl také prvním biskupem. Dnes je zde asi 7 mil. křesťanů, různých denominací. Sv. Tomáš v Indii též zemřel, jeho hrob se uctívá na Vrchu sv. Tomáše u poutního místa Mylaporu na předměstí Madrásu. Dalším významným světcem, který působil v Indii, a sice v polovině 16. století, je sv. František Xaverský, jehož hrob se nachází ve státě Goa. Svatořečení dosáhla i sv. Alphonza, která do kláštera sv. Kláry vstoupila již ve čtrnácti letech a ve stáří 36 let zde umírá.

Z novodobých svatých je nutno

jmenovat Matku Terezu, která působila ve státě Kalkata a stala se známou především díky péči o opuštěné děti a lidi umírající na ulici. Je třeba se zmínit též o sv. Gregoriusovi, který zakládal kostely ortodoxního ritu, školy a semináře. Křesťané v Indii se musí o sebe starat, nedostávají žádné státní dotace, např. na stavbu kostelů, a musí řešit i jiné problémy. Nejvíce jsou početně zastoupeni ve státě Kerala.

Na závěr přednášky se rozvinula bohatá diskuse, v rámci které se posluchači ptali jak na okolnosti seznámení se manželů Klepetkových, tak i na politické strany. Dozvěděli jsme se, že zde sice jsou i komunisté, ovšem nejsou ortodoxními komunisty, neboť mnozí z nich se hlásí i ke křesťanství, eventuálně i k islámu, navštěvují kostely, resp. mešity.

Karel Štamberg

CO LZE OČEKÁVAT OD ŠKOLKY

Se zařízeními jako jsou škola, školka, družina, jesle apod. je úzce spjat pojem kolektivní výchova. Někdy je tato výchova ještě nazývána jako institucionalizovaná. Oba pojmy jsou vnímány spíše negativně, proto se tolik nepoužívají, ale na druhou stranu jsou dost výstižné. Jedná se opravdu o výchovu ve skupině, tedy kolektivu, která je poskytována institucí, školou. Ať už to chce-

me nebo ne, i sebemenší škola je školou. Proto název škola „rodinného typu“ je zavádějící. Je to tím, že vztahy a vazby, které vznikají v rodině, v rámci kolektivní výchovy vzniknout nemohou.

Rodinná výchova s sebou nese dva hlavní znaky – trvalost a citovost. Kolektivní výchova je na druhou stranu **vždy na dobu určitou** a není v silách žádného dospělého vychovatele, aby se citově angažoval v životě všech dětí, se kterými pracuje. Vychovatelé, učitelé v těchto zařízeních, tzv. kolektivní výchovy, tráví se svěřenými dětmi určitý vymezený čas, ale svůj

domov mají někde jinde, někde jinde jsou také citově zakotveni, tam odcházejí nebo odjíždějí, tam žijí. Naopak rodinná výchova dítěti poskytuje nejen stálost a citovost, ale také místo, kde je doma a kde jsou „jeho lidé“, kde může být samo sebou. Rodina je místo, kde jsme přijímaní takoví, jací jsme, z toho pak plyne pocit jistoty a bezpečí. Trvalost a hloubka citových vztahů mezi rodiči a dětmi nejde nahradit.

V kolektivním zařízení sice také vzniká citový vztah mezi dítětem a učitelem, ale přece jen jsou tyto vztahy mělké, povrchní a zpravidla časově omezené. (Podle prof. Z. Matějčka)

V tuto chvíli si asi říkáte, to je jasné, to přece víme. Přesto se mi zdá, že někdy je třeba všechny tyto věci zopakovat, neboť se často stává, že rodiče přicházejí, tedy přivádí své děti do školek/škol s úplně jiným očekáváním. Mají pocit, že školka je jakási prodloužená rodinná výchova a lze také aspekty této rodinné výchovy aplikovat. Mnozí z nás vychovatelů by si to možná přáli, ale bohužel tomu tak není a ani to není možné. Rodinnou výchovu nejde nahradit ani ji nejde přenést do kolektivní výchovy. Jeden z hlavních důvodů, bych řekla, je vidět na první pohled, vždyť každé dítě, které do školky dochází, přichází z jiného rodinného prostředí, někdy jsou si rodinné výchovy podobnější a jindy vzdálenější, ale nikdy nejsou stejné. A v rámci kolektivu je třeba všechny tyto vlivy spojit, a to vlastně pomocí nových pravidel, nového řádu, který vezme v úvahu všechny děti a dospělé vychovatele, kteří přichází v té které škole/školce do vzájemné interakce. Prosím, než se rozhodnete pro tu kterou školku či školu,

položte si základní otázku – „Co od této instituce očekávám?“ Jsou moje očekávání realistická?

My, vychovatelé a učitelé, děkujeme rodičům, kteří nám věří a svěřují nám své děti. Jsme si vědomi toho, že to není jednoduchý úkol. A že není snadné svěřit malé dítě cizímu člověku, kterého vlastně skoro vůbec neznáte. Jsme si vědomi toho, že pro děti pobyt v kolektivu dalších dětí zvyšuje nemocnost a nese i další bezpečnostní rizika. Přesto se snažíme pracovat tak, abychom tato negativa minimalizovali.

Pobyt v kolektivu je pro děti samozřejmě také přínosem. Mezi dětmi se vytváří nová přátelství, někdy i mezi rodinami dětí. Děti se učí jak dbát na bezpečnost jak ve školce, tak také např. v dopravních prostředcích. Učí se samostatnosti, soužití ve skupině vrstevníků, postupnému budování vztahů mimo rodinu, respektu k ostatním. Děti mají v MŠ hodně pohybu, pravidelné rozcvičky a tělocvičné chvílky, také cvičí s náradím nebo se naučí různé pohybové hry. Každý den chodí ven, na zahradu nebo na vycházku, na dvě hodiny, což je pro rodiče někdy nesnadné.

Školy či školky mají vzdělávací program často založený i na výletech a pobytech mimo budovu, kdy se děti seznamují nejen s okolím školy, ale i s kulturním prostředím města. Učitelé se dětem snaží nabídnout zajímavý a kvalitní výchovně vzdělávací program přímo ve škole, protože i školy mohou nabídnout podmínky pro různorodost činností. Pokud má škola možnost menšího počtu dětí ve třídě, dá se s dětmi pracovat více individuálně.

Magda Vičková

POCTA DODAVATELI PRVNÍHO SNĚHU

Slovo „archetyp“ pochází z řeckých slov arche-typos a značí první vzor, například pro ražbu mincí. Jedná se o pravzor, tradici posvěcenou a typickou postavu, představu, či příběh. Takovým archetypem lidskosti a milosrdenství, který nám může být blízký, je postava sv. Martina, jehož svátek si připomínáme 11. listopadu.

Děti napjatě sledovaly příběh o svatém Martinovi

Lidová tradice přisoudila sv. Martinovi poněkud zvláštní roli a nutí ho, aby každým rokem přijížděl na bílém koni a aby nám přivážel první sníh. Někdy se mu to za cenu heroického výkonu povede, většinou však sklízí nevděk od firem, které zajišťují údržbu silnic. Po pravdě řečeno je svatý Martin mezi dětmi, ale i mezi mnohými dospělými více znám ve spojení s prvním sněhem, než jako voják, který obstál v životní zkoušce, přijal jedinečnou vý-

zvu a v pravou chvíli projevil svou lásku, soucit a milosrdenství.

Naše Občanské sdružení ve spolupráci s Církevní mateřskou školou Studánka letos uspořádalo tradiční lampiónový průvod. Tentokrát jako Svatomartinský, který měl za úkol udělat dětem radost a připomenout, proč byl Martin z Tours, syn pohanských rodičů, který žil ve 4. století po Kristu, označen za svatého. Letošní akce proběhla 14. listopadu. Účast byla i díky

hezkému počasí nebývale vysoká, přes sto účastníků. Každým rokem je akce zpestřena něčím zajímavým. Letos to bylo stínové divadlo Loutky bez hranic a jejich představení o sv. Martinovi mělo mezi dětmi i mezi dospělými velký ohlas. Velmi si vážíme účasti lhoteckého pana kaplana Petra Šleicha, který citlivě vystihl podstatu a důvody toho, proč si památku sv. Martina stále připomínáme.

Přál bych vám vidět rozzářená dětská očka, když se zapálily svíčky v lampionech a ty se rozsvítily nádhernými duhovými barvami. Po požehnání lampionů se duhový průvod vydal na procházku ke kamýckému lesoparku, kde si vedoucí skautského oddílu Keya připravili pro děti povídání o planetách, hvězdách a souhvězdích. Po návratu do Studánky si každý mohl opéct či spálit svého buřta a občerstvit se dobrotami, které připravily naše

školkové maminky. Příjemnou atmosféru podpořil citlivým výběrem hudby a ozvučením Honza Toepfer. Patří mu naše poděkování. Stejně tak i mamince Hance Rundové a paní

V průvodu se zářícím lampiónem

Zapalování lampiónu

učitelce Blance Vithové za operativní zajišťování občerstvení. Až nás ohřál oheň připravený tatínkem Martinem Kuklíkem-Kuklíkem. A to jsem jistě na spoustu dalších pomocníků zapomněl, za což se omlouvám.

Starší generace si možná vzpomene na lampiónové průvody, které se před dávnými lety u nás pořádaly začátkem listopadu jako povinná oslava na počest "bohyně Aury". I zde však platí pořekadlo: "Když dva dělají totéž, není to totéž". Pořádáním této studánkovské akce oslavujeme křesťanský životní postoj, jež má na zřeteli hodnoty, které nejdou ani změřit, ani zvážit a přesto mají pro spokojeně prožitý život zásadní význam. Pro materialistu něco těžko pochopitelného...

Velký dík patří všem, kteří se ve svém volnu starají o zdárný průběh všech akcí, pořádaných našim Občanským sdružením a CMŠ Studánka. Je to příklad obětavosti a lásky. V tomto postoji se zrcadlí i nadčasové hodnoty, které vyznával svatý Martin.

Jan Holík, OS Studánka

O IKONĚ PŘÁTELSTVÍ

Na podzim loňského roku jsme u nás doma měli na pár dnů putovní Ikonu přátelství věnovanou do České republiky bratry z Taizé.

Ikona přátelství je jednou z nejoblíbenějších ikon v komunitě v Taizé, pochází ze šestého století z Egypta a její originál je uložen v pařížském Louvru. Vidíme na ní Ježíše – zachránce, kterého můžeme rozpoznat podle kříže ve svatozáří. V levé ruce drží evangeliář a svou pravou ruku pokládá láskyplně na ramena svého přítele. Ježíšův přítel na ikoně je svatý opat Menas, skutečná historická postava. Byl vojákem a později se stal opatem v klášteře Bawit v Egyptě. Zemřel jako mučedník. Jméno opata Menase je na ikoně napsáno dvakrát – jednou na pozadí nebe a podruhé na pozadí země. Autor ikony tím chtěl vyjádřit, že Menas byl doma jak ve světě, tak i v nebi. Svou pravou rukou ukazuje svatý Menas na Ježíše, jakoby chtěl vyjádřit: To je ten, který mi kryje záda.

Motiv ikony namaloval její autor s velkou pravděpodobností podle zobrazení egyptského boha smrti Anubise, který jako průvodce po smrti pokládá svoji pravou ruku na ramena zesnulých. Podobně jako Anubis pokládá Ježíš ruku na ramena svého přítele, aby šel po cestě spolu s ním, avšak ne ke smrti, ale naopak k životu. Tato ikona je srdcem evangelia, znázorňuje Kristova slova: „Už vás nenazývám služebníky, protože služebník neví, co činí jeho pán. Nazval jsem vás přáteli, neboť jsem vám dal poznat všechno, co jsem slyšel od svého Otce.“ (Jan 15,15).

Putovní kopii ikony přátelství dostaly zúčastněné národy na Pouti důvěry

v chorvatském Záhřebu ve dnech 28.12.2006–1.1. 2007. Ikonu pro Českou republiku představil a předal bratr Josef, který je v komunitě Taizé jediným Čechem. Má se pro nás stát symbolem ke společné modlitbě za mír, jednotu a přátelství ve světě, mezi národy, mezi jednotlivci... Ikona bude i letos provázet poutníky při modlitbě.

Ikona přátelství

Modlitba

Ty, Kriste, miluješ každého člověka odvěkou láskou. Ty nás provázíš na všech našich cestách. V evangeliu nás ujišťuješ: „Já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“ A také nám říkáš: „Bůh vám dává svého svatého Ducha, Utěšitele, který přebývá ve vašich srdcích.“ A my bychom se chtěli rozhodnout pro lásku a naději.

<http://www.rr49.cz/ikonapratelstvi/index.php>

Jana Šilhavá

CO MI DÁVÁ MLÁDEŽ NA LHOTCE?

Pevná přátelství. Hodnotové zakotvení. Možnost služby druhým.

Být součástí křesťanského společenství mladých považuji za jednu ze zásadních skutečností, jež mají vliv na formování osobnosti dospívajícího člověka. Já sama jsem součástí našeho lhotického společenství mládeže (nyní Ca.Fe. – Catholic Fellowship – pozn. aut.) už nejméně osm let. Za tu dobu společenství prošlo mnoha změnami, přirozeně mimo jiné tím, jak jsme se vyvíjeli a zráli my, jeho členové. Určitě přicházejí okamžiky, kdy má člověk chuť hodit veškerou snahu za hlavu, trávit svůj volný čas jinak, možná zábavněji, možná s menšími nároky na svou osobu. Tyto pocity se intenzivně objevují zejména ve chvílích, kdy to trochu skřípe ve vzájemných vztazích, nedaří se dosahovat vytyčených cílů nebo společenství zkrátka stagnuje a člověk si klade otázku, zda to celé má vůbec smysl.

Má. Přes všechny překážky, neshody, frustraci a lidskou malost. Když si zpětně promítnu chvíle plné smíchu, společně probdělé noci, víkendy strávené po různých farách, ne vždy zdařilé kuchařské pokusy, láskyplná objetí, povzbuzení, chvíle intenzivní modlitby, pocit bezvýhradného přijetí a mnoho dalších nádherných vzpomínek, moje srdce zpívá Bohu radostnou chválu za to, jakým požehnáním mě skrze naše společenství zahrnul a nadále zahrnuje.

Bára Marešová

PS: Radost z tohoto daru je tak veliká, že přirozeně ústí v touhu podělit se o něj s další generací. To je jeden z důvodů, proč jsem se tak ráda zapojila do právě se rozvíjejícího projektu Lhotka Youth, který si klade za cíl prohloubení vztahů napříč lhotickými společenstvími mladých (v současné době fungují čtyři) a vzájemné povzbuzení na cestě životem, ruku v ruce s naším milujícím Stvořitelem.

OTEVŘI ZAHRADU RAJSKOU

aneb „Benediktini v srdci Evropy“. Pod tímto názvem byla 6. 11. 2014 ve Valdštejnské jízdárně otevřena zajímavá výstava středověkého umění.

Výstava nad níž převzali záštitu mimo jiné významné osobnosti i primas český arcibiskup pražský Dominik Duka a primas polský arcibiskup hnězdenský Jozef Kowalczyk, shromáždí na 250 vybraných exponátů nejen z Česka, ale i z benediktinských klášterů Polska, Rakouska, Německa, Maďarska a dalších zemí, které dokumentují duchovní kulturu od doby Kar-

la Velikého do vrcholné gotiky. Jsou zde vystaveny i vzácné předměty, které nikdy své mateřské kláštery neopustily, např. nejstarší zápis Řehole Benediktovy z 9. stol., zapůjčený z knihovny kláštera Sankt Gallen ve Švýcarsku, zlatý kalich z kláštera v Týnci u Krakova a jiné.

Za řád benediktinů promluvil na vernisáži převor benediktinského

Kalich sv. Wolfganga, Řezno 12. stol.

kláštera v Břevnově P. Prokop Siostrzonek, který vyzdvihl založení břevnovského kláštera r. 993 sv. Vojtěchem jako prvního mužského kláštera v Čechách, odkud se pak dále šířila řehole sv. Benedikta do dalších částí naší země zakládáním dalších klášterů (Rajhrad, Broumov, Emauzy a další) a benediktni se stali v raném středověku významným společenským a kulturně státoporným činitelem.

Výstava ve Valdštejnské jízdárně je pojata netradičně, prostor je rozdělen na středovou část představující konventní kostel s bočními výklenky, ve kterých je ukazován běžný život kláštera, včetně předmětů s tím souvisejících. Nejlépe vynikne toto rozdělení z výškového pohledu do sálu z galerie. Rozhodně stojí za to navštívit tuto výstavu, která bude otevřena až do 15. března 2015.

V souvislosti s tím si dovoluji ještě upozornit na další výstavu, která probíhá v Salmovském paláci na Hradčanském náměstí – „Josef Führich – z Chrastavy do Vídně“. Malíř Josef Führich, rodák ze severočeské Chras-

tavy, byl považován v první pol. 19. stol. v Praze za předního vlasteneckého malíře, a i když se pak natrvalo usadil ve Vídni, při svých cestách do Čech namaloval řadu oltářních obrazů do kostelů na Liberecku a Frýdlantsku, které jsou nyní vzácné. Jeho tvorba převážně nábožensko-vlastenecká, která je na výstavě prezentována originály zapůjčenými z českých kostelů, z Vídně a soukromých sbírek, upoutá nejednoho návštěvníka. Výstava potrvá do 25. ledna 2015.

Vladimír Turek

*Madona s Ježíškem
od Josefa Führicha, oltářní obraz
v kostele sv. Vavřince v Chrastavě*

JEŠTĚ SPOLU OSLAVILI VÁNOCE

O Vánocích často vzpomínáme na manželský pár, který jsme měli v péči několik let. Manželé využívali služby zdravotních sester i naší pečovatelskou službu. Sestřičky je navštěvovaly každý den ráno, v poledne a večer. Pečovatelky jednou denně, aby pomohly oběma manželům s osobní hygienou.

Pán byl diabetik a dlužno vzpomenout, že velmi neukázněný. Sestřičky mu pravidelně kontrolovaly glykemii a píchaly inzulin. Při tom se snažily nevidět „zakázané potraviny“ na stole v kuchyni a v lednici. Kromě toho měl pán rozsáhlé bérkové vředy na obou dolních končetinách, které se denně převazovaly. Převaz trval téměř celou hodinu. Paní po mnoho let bojovala s rakovinou. U ní sestry kontrolovaly zdravotní stav, podávaly léky proti bolesti a k tomu trochu podpory a naděje.

Přestože byli oba manželé mnoho měsíců velmi nemocní, uvázaní v bytě a později i na lůžku, tak bylo velmi povzbudivé je navštěvovat. Žili spolu téměř 60 let. Bylo na nich vidět, jak rádi jsou spolu. Přes bolest a nemoc se dokázali láskyplně špičkovat, být veselí a vytvořit doma takovou tu nádhernou útulnou atmosféru, kde se všichni cítí dobře. Velmi tomu napomáhali i jejich dcera a vnuk, kteří manžele několikrát denně navštěvovali. Malý psík neidentifikovatelné rasy, který se nám všem neustále pletl pod nohy a dával najevo svou radost ze života, pohodovou atmosféru jen dokresloval.

Rádi jsme manžele navštěvovali několik let. Pomalu začínalo být jasné, že paní svůj boj s rakovinou začíná

prohrávat. Na podzim ulehla do postele a slábla nám před očima. Přesunuli jsme postel do obývacího pokoje, odkud měla přehled o celém bytě a mohla zůstat středem dění. Nebyl důvod k hospitalizaci, vše, co manželé potřebovali, jsme spolu s rodinou dokázali poskytnout. Měli jsme společný cíl, aby se paní dožila Vánoc a mohli je prožít všichni společně. Malá krátkodobá naděje pro celou rodinu.

Dokázali jsme to, paní zemřela v noci z 25. na 26. prosince, doma v obývacím pokoji, pod stromečkem. Jak to tak bývá u manželů, kteří jsou spolu dlouho a mají se velmi rádi. Pán nám na Štěpána ulehkl do postele a už z ní nevstal. 6. ledna ho naše zdravotní sestra našla mrtvého. Nechtěl prostě být sám, a tak odešel za svojí ženou.

Možná se vám zdá, že je to na Vánoce smutný příběh. Nám ale smutný nepřipadá. Manželé mohli být do poslední chvíle spolu doma a se svými blízkými. My se setkáváme spíše s nefunkčními rodinami. A tak nám vzpomínka na tyto manžele stále připomíná, jak krásná může manželská láska být.

Přeji vám krásnou dobu adventní a požehnané Vánoce.

Eva Černá
Charita Chodov

PLÁNUJEME

5.1. – Nový běh kurzu Alfa – úvodní večer začíná v 19.00 hodin – seznámení se základy křesťanské víry. Rezervace míst na [alfahotka\(a\)email.cz](mailto:alfahotka(a)email.cz). Více informací na www.kurzyalfa.cz

6. 2. – Farní ples

7. 2. 2015 – Dětský karneval 15–17 h.

22. 2.–28. 2. – Zimní chaloupka se bude letos konat v Dobré Vodě u Hartmanic. V tiskovinách najdete přihlášky s dalšími podrobnostmi.

KDY JSOU VÁNOCE

Když se ráno probudíš s přáním milovat Boha a bratry – ten den jsou Vánoce.

Když v sobě zpozoruješ vnitřní popud podat ruku tomu, kdo tě urazil, taková vnuknutí jsou Vánoce.

Když v kostele, doma nebo na pracovišti cítíš nutnost zamyslet se nad tím, jak se chováš k rodině a k druhým, ten okamžik jsou Vánoce.

Když se setkáš s člověkem, kterému je třeba pomoci, a uděláš to, ten okamžik jsou Vánoce.

Když vychováš své děti, aby se zřekly zbytečných a drahých hraček, abyste mohli pomoci tomu, kdo je v nouzi, tento postoj jsou Vánoce.

Když jsi ochoten darovat se Pánu, který trpí v lidech chudých, opuštěných a nemocných, pak jásej radostí – žiješ Vánoce.

Jestliže však zjistíš, že tento celý svět dobra zanechá tě lhostejným a že nejsi schopen myslet na nic jiného než na sebe a na své zájmy, pak se neusmívej – Vánoce od tebe odešly.

Z archivu Evy Kocmanové

Vydává: Římskokatolická farnost u kostela Panny Marie Královny míru,
adresa: Ve Lhotce 330/36, 142 00 Praha 4-Lhotka; **telefon:** 725 797 561
e-mail: lhotecka.farnost@seznam.cz; jmkorda@seznam.cz
internet: <http://lhoteckafarnost.cz>; **bankovní spojení:** číslo účtu 74326329 / 0800 (Česká spořitelna). Redakce: P. Jiří Korda, sr. Bernarda Lacinová, Jana Šilhavá. **Příspěvky** posílejte na adresu farnivestnik@gmail.com, nebo je můžete nechat v sakristii. Redakce si vyhrazuje právo texty krátit.
Sazba: Jan Šilhavý. Tisk: Jan Macek, Jablonec N. Nisou www.tiskem.cz.
Číslo vychází 28. 11. 2014.
Uzávěrka příštího čísla je **14. prosince 2014**. Náklady na jeden výtisk cca 10 Kč.